

Iz uredniške pošte

Tov. Triša Kaclerović, Beograd, nam je v pismu poslal opombo na uredniški komentar k pismu Dragiše Lapčevića iz leta 1917, ki smo ga priobčili v prvi številki »Prispevkov« na strani 275. Piše sledeče:

»Dozvolite mi da učinim jednu primedbu na napis u vezi sa pismom Dragiše Lapčevića. Nismo se Dušan Popović i ja pridružili Dimitriju Tucoviću, Kostu Novakoviću i drugima, kad je reč o Zimmerwaldskoj levici. Vremenski, kad je stvoren Zimmerwaldski pokret g. 1915 i kad je održana druga zimmerwaldska konferencija u Kientalu g. 1916, tada Tucović već nije bio u životu; zna se, da je on poginuo u ratu novembra 1914 g.« Nadalje piše: »Srpska socijaldemokratska partija, kao takva, nije učestvovala na ovim konferencijama; ja sam, kao ličnost i u svojstvu partiskog poslanika, učestvovao u Kientalu, i mislim da nisam pogrešio; od ovog postupka partija se nije ogradila. I sasvim je ispravno kad se ondašnja naša partija tretira da je bila u idejama Zimmerwaldske leveice, pa bi u tim idejama, van spora, bio i Tucović da je bio u životu.«

*

O pogrebu dr. Antona Breclja dne 24. septembra 1943 v Ljubljani je uredništvo na pismo tov. M. B. zbralo nekaj novih podatkov, ki jih tu posredujemo. Iskanje teh podatkov je sprožila objava članka-poročila Borisa Kidriča z naslovom Kratak oris razvoja Osvobodilne fronte in sedanja politična situacija v Sloveniji v prvi številki naših »Prispevkov«. Na strani 19 piše namreč pisec sledeče: »Belogardisti in visoki ljubljanski kler so sicer sumili, da je dr. Anton Breclj sodeloval v Osvobodilni fronti, toda iz političnih taktičnih razlogov so mu priredili svečan pogreb, češ da je bil eden najuglednejših katoliških mož. V istem času pa je izšla osmrtnica Izvršnega odbora, v kateri je bilo med drugim oznanjeno, da je bil dr. Anton Breclj član Vrhovnega plenuma OF. Bil je to izredno hud politični udarec za belogardistične klerikalne kroge, ki so pričeli sedaj na pokojnega Breclja zlivati golide gnojnice.«

Leopold Krese-Jošt, tedanji sekretar Okrožnega odbora OF za Ljubljano, se spominja, da je on s tričlansko delegacijo drugi dan po smrti dr. Antona Breclja prinesel na njegov dom venec s slovensko zastavo in izrazil sožalje njegovi vdovi. Od mrtvega Antona Breclja se je delegacija poslovila s tedanjim partizanskim pozdravom t. j. s stisnjeno pestjo. Leopold Krese-Jošt se je dogovoril tudi z odvetnikom dr. Ivanom Stanovnikom, aktivnim članom OF, osebnim in političnim prijateljem pokojnega, da bo govoril na njegovem pogrebu.

Zadnje podatke je potrdil dr. Ivan Stanovnik.

»Slovenec« in »Jutro« sta 26. septembra objavila poročila o pogrebu. Iz njiju povzemamo, da so dr. Antona Breclja med drugimi pospremili na zadnji poti člani Katoliškega akademskega starešinstva, da je pogrebni ceremonial opravil pokojnikov osebni prijatelj Fran S. Finžgar, ki se je od pokojnika pri odprtem grobu tudi poslovil. Drugi govornik je bil odvetnik dr. Ivan Stanovnik.

Po podatkih dr. Ivana Stanovnika in Leopolda Kreseta-Jošta se je pogreba udeležila velika množica ljudi, pristašev OF, kar je dogodku vtisnilo politični značaj.

Dne 2. oktobra je objavil »Slovenski poročevalec« nekrolog za dr. Antonom Brecljem in spominski članek, ki ga je napisal dr. Dušan Serneč, tedaj že med partizani, v katerem navaja srečanja s pokojnim v času okupacije in njune pogovore o novem času. Nekrolog je imel izreden političen učinek.

Dne 9. oktobra je »Slovenec« najprej ponatisnil nekrolog in Sernečev spominski članek iz »Slovenskega poročevalca« pod naslovom »Dva dokumenta«, a 10. oktobra je v članku »Razkrinkani« klevetal Antona Breclja in Dušana Serneca ter izlival — kakor pravi Boris Kidrič — »golide gnojnice«.

Dne 10. oktobra je tudi »Jutro« ponatisnilo nekrolog in Sernečev članek s kratkim napadom na A. Breclja in D. Serneca.

Ti nadrobni podatki dopolnjujejo Kidričevo oznako dogodkov okrog pogreba dr. Antona Breclja in jo popravljajo v toliko, da belogardisti in visoki kler niso niti mogli niti uspeli izrabiti pogreba dr. Antona Breclja v svoje namene.

Kidričeve